

Onsdag, den 4. februar 2009

Hjemsendelse og genbosættelse af fangerne fra Guantánamo

P6_TA(2009)0045

Europa-Parlamentets beslutning af 4. februar 2009 om tilbagelevering og genbosættelse af indsatte fra tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo

(2010/C 67 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de internationale, europæiske og nationale instrumenter om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og om forbuddet mod vilkårlig tilbageholdelse, tvungne forsvindinger og tortur, såsom den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984,
- der henviser til det transatlantiske samarbejde mellem USA og EU og dets medlemsstater, navnlig inden for bekæmpelsen af terrorisme,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2006 om fangernes situation i Guantánamo ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2006 om Guantánamo ⁽²⁾,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 10. marts 2004 om Guantánamo-fangernes ret til en retfærdig rettergang ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2002 om fangerne i Guantánamo ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings beslutninger,
- der henviser til sin rapport af 15. februar 2006 fra FN's Menneskerettighedskommission,
- der henviser til udtalelserne fra FN's særlige rapportører,
- der henviser til konklusionerne og anbefalingerne fra FN's Komité mod Tortur vedrørende USA,
- der henviser til erklæring af 20. januar 2009 fra Europa-Parlamentets formand,
- der henviser til erklæring af 19. januar 2009 fra Europarådets menneskerettighedskommissær,
- der henviser til erklæringen fra EU's antiterrorkoordinatør,
- der henviser til erklæringerne fra EU-kommissæren for retfærdighed, frihed og sikkerhed og fra formandskabet for EU,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger ⁽⁵⁾ og Europarådets aktiviteter på det samme spørgsmål,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 136.

⁽²⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 423.

⁽³⁾ EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 640.

⁽⁴⁾ EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 353.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.

Onsdag, den 4. februar 2009

- A. der henviser til, at USA i januar 2002, i kølvandet på terrorangrebene den 11. september 2001, oprettede en stærkt bevogtet tilbageholdelsesfacilitet i Guantánamo Bay (Cuba), hvor terrormistænkte er blevet tilbageholdt,
- B. der henviser til, at fanger i Guantánamo Bay er blevet nægtet deres grundlæggende menneskerettigheder, navnlig retten til retfærdig rettergang, og har været udsat for hårde forhørsteknikker såsom »water boarding«, dvs. næsten drukning, hvilket er at betragte som tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling,
- C. der henviser til, at i henhold til en række domme ved de amerikanske domstole, herunder højesteret, er delvise og begrænsede rettigheder blevet anerkendt, herunder muligheden for adgang til amerikanske civile domstole,
- D. der henviser til, at en liste offentliggjort af de amerikanske myndigheder indeholdt 759 tidligere og nuværende fanger i Guantánamo; der henviser til, at 525 fanger er blevet løsladt, og at fem døde, mens de var tilbageholdt; der henviser til, at der nu er omkring 250 fanger i Guantánamo, hvoraf:
- der er et antal, som forbliver i Guantánamo, blot fordi der ikke er noget land, som de trygt kan vende tilbage; det drejer sig om mænd, som USA aldrig har sigtet og ikke vil sigte for nogen forbrydelse
  - der er et antal fanger, som det overvejes at retsforfølge
  - der er et antal, som menes at være potentielle trusler, men som USA ikke har til hensigt at retsforfølge,
- E. der henviser til, at anvendelse af tortur og andre ulovlige midler indebærer, at indsamlede »beviser« afvises ved domstolene, hvilket gør retsforfølgning og domme for terrorisme umulige,
- F. der henviser til, at 61 tidligere indsatte i Guantánamo Bay ifølge de amerikanske myndigheder har været indblandet i terrorisme efter deres frigivelse,
1. glæder sig meget over den amerikanske præsident Barack Obamas beslutning om at lukke tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay såvel som over andre relaterede bekendtgørelser, der markerer en vigtig ændring i USA's politik i retning af respekt for humanitær ret og folkeretten; tilskynder den nye administration til at tage yderligere skridt i denne retning;
  2. minder om, at det primære ansvar for hele processen med at lukke tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay og for fremtiden for dens indsatte ligger hos USA; bekræfter dog, at ansvaret for overholdelse af folkeretten og de grundlæggende rettigheder ligger hos alle demokratiske lande, især EU og dets medlemsstater, der tilsammen udgør et værdifællesskab;

Onsdag, den 4. februar 2009

3. opfordrer USA til at sikre, at Guantánamo-fangernes menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder overholdes i henhold til folkeretten og den amerikanske forfatningsret, og at:
- alle tilbageholdte, mod hvem USA har tilstrækkelige beviser, hurtigt gives en retfærdig og offentlig rettergang ved en kompetent, uafhængig og upartisk domstol, og at de fængsles i USA, hvis de findes skyldige
  - alle tilbageholdte, der ikke vil blive sigtet, og som vælger frivilligt at blive hjemsendt, vil blive returneret til deres hjemland så hurtigt som muligt
  - alle tilbageholdte, der ikke vil blive sigtet, men som kan ikke blive hjemsendt på grund af en reel risiko for tortur eller forfølgelse i hjemlandet, får mulighed for at tage ophold i USA, tilbydes humanitær beskyttelse på det amerikanske fastland og får oprejsning;
4. opfordrer medlemsstaterne til, såfremt den amerikanske regering anmoder om det, at samarbejde om at finde løsninger, til at være villige til at acceptere Guantánamo-indsatte i EU med henblik på at bidrage til at styrke folkeretten, og til at sikre prioritering af retfærdig og human behandling for alle; minder om, at medlemsstaterne har pligt til loyalt samarbejde og til at konsultere hinanden om mulige indvirkninger på den offentlige sikkerhed i hele EU;
5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for FUSP, medlemsstaternes parlamenter, NATO's generalsekretær, generalsekretæren og formanden for Europarådets Parlamentariske Forsamling, De Forenede Nationers generalsekretær samt Amerikas Forenede Staters præsident og Kongres.
-